

Samling af Afgørelser

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. maj 2019 – Acea Energia m.fl.

(Forenede sager C-406/17 – C-408/17 og C-417/17)¹

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv 2005/29/EF – virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked – direktiv 2009/72/EF – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/73/EF – det indre marked for naturgas – direktiv 2011/83/EU – aggressiv handelspraksis – indgåelse af kontrakter om levering af elektricitet og naturgas, som forbrugerne ikke har anmodet om – indgåelse af leveringskontrakter om fjernsalg eller uden for fast forretningssted i strid med forbrugernes rettigheder – myndighed, som har kompetence til at straffe sådan praksis«

1. *Præjudicielle spørgsmål – Domstolens kompetence – fastlæggelse af de relevante EU-retlige elementer – omformulering af spørgsmålene*

(Art. 267 TEUF)

(jf. præmis 42 og 43)

2. *Forbrugerbeskyttelse – virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne – direktiv 2005/29 – anvendelsesområde – artikel 3, stk. 4 – begrebet uoverensstemmelse*

(jf. præmis 49)

3. *Forbrugerbeskyttelse – virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne – direktiv 2005/29 og 2011/83 – anvendelsesområde*

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29, art. 3, stk. 4, og direktiv 2011/83, art. 3, stk. 2)

(jf. præmis 62 og konkl.)

¹ – EUT C 338 af 9.10.2017.

Konklusion

Artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 og artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken adfærd som den i hovedsagen omhandlede, som består i at indgå kontrakter om levering, som forbrugerne ikke har anmodet om, eller som består i at indgå kontrakter om fjernsalg og uden for fast forretningssted i strid med forbrugernes rettigheder, skal bedømmes, henset til bestemmelserne i henholdsvis direktiv 2005/29 og 2011/83, med den konsekvens, at sektormyndigheden som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF ifølge denne nationale lovgivning ikke har kompetence til at straffe en sådan adfærd.